

Oral History Kosovo

Sagovornica: Više se moja sestra od strica bavi time, ali ponekad kažem: “Da li si pitala kakav je čovek?” ili: “Da li će biti tu?” Ili nešto, jer kad ideš u kuću čoveka koga ne poznaješ, može da bude bilo kakva osoba. I mi smo dve žene na kraju krajeva, znaš, možda ne bi imale snage da se odbranimo ako te neko napadne ili nešto. Uvek dolazi i ona druga ili kaže mužu da priča u naše ime. Ili dođe, kad je imao vremena odveo bi nas, kontaktirala je s njim kako bi znali da je još jedan muškarac sa nama jer same mi žene, to je malo problematično. Uglavnom, odemo same ili nešto tako kad nas zovu žene, kao žena znaš, ima dosta njih koje dolaze iz inostranstva i najviše se žene bave tim poslom.

Naravno da je zastrašujuće jer ne znate u čiji stan idete, šta bi to moglo biti ili šta bi se tamo moglo dogoditi. Sigurnosno nije lako, na primer, morate da operete prozore na osmom spratu, morate da ih operete i od spolja, ako ste umorni ili vam se vrti u glavi, možete da padnete. Nemamo nikakvu sigurnost, znate, iako ne preuzimamo rizične poslove. Kad vidimo da je nešto teže, kažemo: “Nećemo to da radimo, ne vredi izgubiti život za 20 evra”.